

Punkt. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Domstolene erkender det ikke som Misligholdelse!). Jeg tror, at Ministeren vil høre noget nærmere herom fra anden Side. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Domstolene er af Deres Opfattelse!). Ministeren kan protestere siden. Jeg tror, der her i Tinget i alt Fald er et Medlem, som har med disse Forhold at gøre i sin Egenskab af Embedsmand, og han vil sikkert kunne udtale sig med mere Kyndighed paa dette Omraade end jeg og maaske ogsaa end Ministeren. Vi maa være fuldstændig klare over, hvad der skal forstaaes ved Misligholdelse, for at brutale og hensynsløse Ejere ikke skal faa Lejlighed til at behandle deres Lejere paa en uforsvarlig Maade. Naar vi griber saa dybt ind i Forholdet mellem Ejer og Lejer, som vi gør, maa vi skifte Sol og Vind lige mellem begge Parter.

Jeg skal ikke gøre mange flere Bemærkninger om Enkeltheder i Lovforslaget, men jeg vil dog sige, at jeg tror § 17 er ret overflødig. Der er for Tiden næsten ingen ledige Lejligheder her i Landet, og saa forekommer det mig heller ikke nødvendigt, at man giver Nævnet Myndighed til at udleje Lejligheder. I § 19 foreslaas Oprettelse af et Centralkontor, som skal „foranstalte udgivet periodiske Meddelelser om principielle Afgørelser af Administrationen, Nævnene og Domstolene vedrørende de i Huslejelovgivningen omhandlede Forhold“. Jeg synes, at det er unødvendigt at oprette et saadant Centralkontor, thi hele den Huslejelovgivning, som vi her beskæftiger os med, er jo af midlertidig Natur, og hvorfor skal vi saa oprette et saadant Kontor, som let kan give det Udseende af, at vi mener, at denne Lovgivning bør være noget vedvarende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Varighed skal jeg bemærke, at vi for vort Vedkommende ikke vil være med til at give den en saa lang Virketid som foreslaaet. Jeg skal for øvrigt med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget, idet jeg dog ved Forhandlingernes Slutning skal tillade mig at stille Forslag om Sagens Henvi- sning til et Udvalg.

Simonsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, der i alt væsentligt gaar ud paa det samme som den bestaaende Lov med nogle nødvendige Ændringer, som forskellige mindre hensynsfulde Ejeres Optræden har nødvendiggjort, idet der skal være udvist en stor Opfindsomhed i

Retning af at komme udenom Lovens Bestemmelser. Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af Lovens Tilblivelseshistorie, i hvert Fald kun ganske kort, for det har den ærede Ordfører for Venstre jo nylig dvælet ved. Men jeg finder dog Anledning til at minde om, at det egentlige Stød til, at denne Lovgivning blev paabegyndt — naturligvis er den ogsaa en Følge af Krigssituationen —, var en Opfordring fra Københavns Grundejerforening til dens Medlemmer om at sætte Lejen meget betydeligt i Vejret under Henvi- sning til, at Vedligeholdelsesudgifterne var steget med 50 pCt., hvad der i hvert Fald paa det Tidspunkt var ganske uberettiget. Denne Opfordring vakte stort Røre og fremkaldte den 27. Marts 1916 en Opfordring fra Københavns Prisreguleringskommission til Indenrigsministeren om at træffe Foranstaltninger mod den planlagte almindelige Huslejeforhøjelse. Endvidere følte en Del Grundejersammenslutninger her i København sig foranledigede til at tage bestemt Afstand fra Københavns Grundejerforening. Opfordringen var nemlig saa kraftig, at det ikke vilde pynte paa nogen Grundejer, om den blev staaende uimodsagt. Kort efter blev der holdt et større offentligt Møde i København, hvor der ligeledes blev protesteret og krævet indgribende Foranstaltninger fra Statens Side, og den 11. April 1916 fremsattes saa det første Lovforslag om Huslejefastsættelse her i Tinget af Indenrigsministeren. Man var allerede paa det Tidspunkt baade i Norge og England, hvor Forholdene havde udviklet sig i lignende uheldig Retning som her i Landet, kommet ind paa en Lovgivning i samme Retning eller i alt Fald paa Foranstaltninger af provisorisk Natur. Der blev, som af Venstres Ordfører (Slebsager) nævnt, ved det første Lovforslags Fremsættelse henvist til Moratorie- loven, som beskyttede Husejerne, og der blev peget paa, at Lejerne ogsaa havde et Krav paa Beskyttelse. Dette Krav paa Beskyttelse har efter min Mening Lejerne endnu, og jeg mener, det bør fremhæves, at her er kun Tale om en Beskyttelseslov. Her er ikke Tale om en Lov, der tilsigter nogen Offensiv mod nogen; der er kun Tale om at beskytte Lejerne i disse Bolignødens Tider mod de alt for — man kan maaske sige hensynsløse Grundejere og Spekulanter. Det er nemlig ikke blot Grundejerne, der nu plukker Lejerne, men der er tillige opstaaet en Del Bureauspekulanter, som tager lige saa haardt fat, og som forlanger ganske ublu Priser for at